

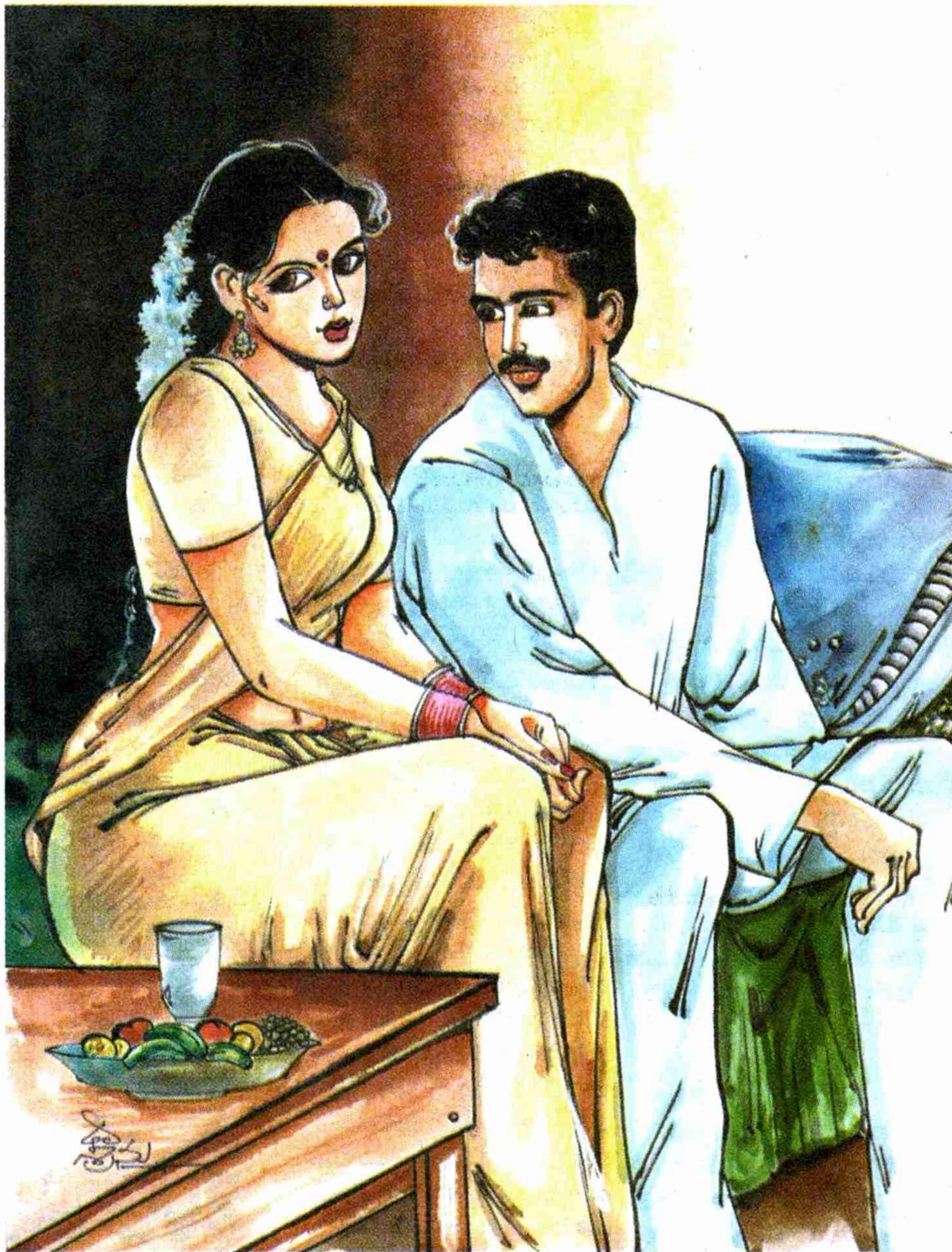
“ఇద్దరమ్మాయిలు అంజు థియేటర్ దగ్గర వెయిట్ చేస్తుంటారు. నీ కారు నెంబరు చూసి వాళ్లే వస్తారు. వాళ్ళిద్దర్నీ మన గ్లాస్ హౌస్ కి తీసుకుని వెళ్లు. దారిలో ఏదైనా హోటల్ లో వాళ్ళకి కావాల్సినవి పెట్టించు. నేనూ, పెద బాబూ ఒక గంటలో అక్కడికి వస్తాం” ఆర్డర్ చేశాడు శీనుబాబు.

డప్పుడూ పోయి అజమాయిషీ చేస్తే చాలు. నెలకొకసారి ఓ జంట పట్టల్ని పట్టి ఇలా గ్లాస్ హౌస్ లో సరదాగా ఓరోజు గడుపుతారు. ఒకసారి టౌన్ చుట్టుపక్కల ఊర్లకి కూడా అమ్మాయిల్ని తీసుకుపోతుంటాం. అక్కడ

కారు తెచ్చి అన్నట్టుగానే వాళ్ళిద్దర్నీ ఎక్కించుకుని (ప్రియా హోటల్ కి తీసుకువెళ్ళాను. మీకు కావాల్సినవి తినండని చెప్పి వాళ్ళని ఫ్యామిలీ సెక్షన్ కి పంపించి నేను బైట కూర్చున్నాను. అమ్మాయి లిద్దరికీ పాతికేళ్ల వయసుం టుంది. అందం కన్నా వయసు, షోకులు (ప్రస్తు)లంగా కనిపిస్తున్నాయి వాళ్ళలో. చూడగానే గుర్తు పట్టొచ్చు అన్నట్టున్నారు చవక బారు మేకప్ తో. అయితే తమ డ్యూటీ తాము చేసుకునే ఉద్యోగ స్తుల్లా నిబ్బరంగా ఉన్నారు.

నేను కాఫీ తాగి వాళ్ళ బిల్లు కూడా చెల్లించి కారులో వాళ్ళనెక్కించుకుని గ్లాస్ హౌస్ కి దారితీసాను. ఒకచోట కారాపి నాలుగు (వ్రూటీలు, నాలుగు బిస్కెట్ పాకెట్లు తీసుకుని వాళ్ళకిచ్చాను. గ్లాస్ హౌస్ దగ్గర కారాపి గేట్ తీశాను. వాళ్ళిద్దరూ ఛెంగున లేడి సిల్లర్లలో పనికి గెంతుతూ వెళ్లారు. మొక్కలన్నీ ఒకసారి పరిశీలించారు. కొన్ని పువ్వులు కోసుకుని తలలో పెట్టుకున్నారు. తర్వాత వరండాలో ఉన్న కుర్చీల్లో కూర్చుని కబుర్లలో పడ్డారు.

నేను మెల్లగా కారు పార్క్ చేసి రోడ్ మీదికి నడిచాను మావాళ్ళ రాకకోసం ఎదురుచూస్తూ. శీనుబాబుకీ, పెద బాబుకీ అమ్మాయిల పిచ్చి. చచ్చి పుచ్చినంత ఆస్తిపరులు. బట్టల బిజినెస్ లున్నాయి. అని చూడడానికి మనుషులు కూడా ఉన్నారు. వీళ్లు అప్పు

లక్ష్మీనరేన్

రూమ్లు బుక్ చేసి వాళ్ళ తిండి గిండి చూడడం నాపని.

ఇదిగాక బిజినెస్ పనులమీద విజయ వాడ, వైబాగ్ లాంటిచోట్లకి కూడా పోవడానికి నాలాంటి డ్రైవర్ అవసరం వాళ్ళకి వుంది. అమ్మాయిల వేట తప్పితే శీనుబాబు దేవుడనవచ్చు. నాకు నెలకు మంచి జీతం ఇవ్వడంతోబాటు నాకే అవసరం వచ్చినా ఆదుకుంటూ

ఒకరికి ఒక్కరే

ఉంటాడు. నన్ను స్నేహితుడిగా అభిమానిస్తాడు.

నాకు ఎప్పటినుండో శీనుబాబుతో ఈ అడవిల్లల విషయమై మాట్లాడా లనీ, ఈ పని మానిపించాలనీ ఒక కోరిక. అవకాశం దొరకక చూస్తున్నాను. అడిగినా ఏమీ అనుకోడని నాకు నమ్మకం. శీనుబాబు స్నేహశీలి. సరదా మనిషి కూడా!

దూరం నుంచి ఎవ్వరూ రావడంలేదు. బహుశా పెదబాబు దొరకలేదే మో! ఈమధ్య ఆయన చాలా బిజీగా ఉంటున్నాడు. అలా నడుస్తూ అక్కడ పడున్న మైలురాయిపై కూర్చున్నాను. వెంటనే ఇంట్లో ఉన్న భార్య వేణి గుర్తొచ్చింది. మనసుకు చల్లని గాలి తగిలినట్టే సేదతీరింది. చక్కని చుక్క నావేణి. 'ఏం డ్రైవరుద్యోగమో ఎప్పుడెక్కడ ఉంటారో తెలీదు' అని విసుక్కుంటూ ఉంటుంది.

ఈ డ్రైవరు ఉద్యోగం వల్లనే మనం సుఖంగా బ్రతుకుతున్నాం. లేకపోతే నా టెన్షన్లకు చదువుకేం ఉద్యోగం దొరుకుతుంది కూలిపని తప్ప అంటాడు తను. చిన్నబుచ్చుకుంటుందామె.

"అసలు నా ఉద్యోగం మాసే మీనాన్న నిన్నిచ్చి పెళ్ళిచేశాడు. లేకపోతే నువ్వు నాకు దొరికేదానివే కాదు" అంటాడు తను.

"అలా అనకండి. మీరే ఉద్యోగం చేసినా నాకే దొరికేవారు" అంటుందామె. "ఎలా?" అంటే "ఏమో నాకు తెలీదు. ఎన్ని జన్మలనుంచో మీరే నాభర్త. నేనే మీభార్య" అంటుంది.

నిజమే! నాకూ అలాగే అనిపిస్తుంది. భార్యభర్తలిద్దరూ అన్యోన్యంగా కలిసిపోయాక వీళ్ళుకాకపోతే మరొకళ్ళు దొరికేవాళ్ళు అనిపించదు. 'నీకు నేనే, నాకు నువ్వే' అనిపిస్తుంది.

మొదటి రాత్రి వేణి ఎంత సిగ్గుపడిందనీ! అసలు పాల్గొను తీసుకొని వచ్చి తలుపు దగ్గర్నుంచి మంచం వరకూ ఎంతసేపటికీ రాదే. తను కూడా సిగ్గుపడి పది నిముషాలు అలా చూస్తూ మంచంపై కూర్చున్నాడు. పేరుపెట్టి పిలిచాడు. పలకలేదు. మళ్ళీ మళ్ళీ పిలిచాడు. తల ఎత్తితేనా? ఇంకొంచెం వంచింది.

తెల్లని చీర, తెల్లని జాకెట్టు, మల్లె పూల జడ ముద్దుగా గుమ్మటంలా వుంది. సన్నటి నడుము, మరో అయిదు నిముషాలు చూసి తను దగ్గరికెళ్లి భుజం మీద చెయ్యివేసి మంచం దగ్గరికి నడిపించుకొని వచ్చాడు. పాల గ్లాసు అందుకుని బల్లపై పెట్టి ఆమెను మంచంపైన కూర్చోబెట్టాడు. ఆమె తల భూమిలోకి కూరుకుపోయింది.

"నీ పేరేంటి వేణి" అన్నాను గడ్డం పైకెత్తుతూ. తల పైకి లేచినా కానీ కళ్ళు కిందకి వాలే ఉన్నాయి. ఎర్రని పెదాలమీద చిన్నముద్దు పెట్టాను. లేత మొగ్గలా అల్లల్లాడింది.

ఆ అదిరిపాటు చూసిన తర్వాత తనెలా విజృంభించి ఆమెను ఒడిసిపట్టింది, ఆమె నిస్సహాయురాలై సిగ్గుల మొగ్గుపుతూ అందాన్ని ఎలా తన స్వంతం చేసిందో తల్చుకుంటే పెళ్ళయ్యి రెండేళ్ళయినా వళ్లంతా గాలిలో తేలిపోతుంది. కళ్ళు మత్తుగా తూగుతాయి. ఆ ఆనందం మళ్ళీ ఇప్పుడే ఈక్షణమే

కావాలని తనువు తహతహలాడుతుంది.

భార్యభర్తల కలయిక కన్నా మధురమైంది ఈ ప్రపంచంలో మరొకటి లేదు. అందులో తన్మయత్వం ఉంది! ఎంతో సంతృప్తి ఉంది! ఆనందపుటంతు తాకడం అంటే అది కాదూ!

అదేం చిత్రమో, ప్రతిసారీ ప్రతిరోజూ ఆమె అంతే ఆనందంతో తన స్వంతమవుతూ తనలో లీనమవుతూ ఉంటుంది. ఆమెను దగ్గరికి తీసుకుంటే ప్రేమో, మోహమో తెలీని భావం కలుగుతుంది.

ఒక్కసారి అమ్మలా ప్రేమ చూపుతుంది. బుజ్జగిస్తుంది. ఒకసారి నాన్నలా కోప్పడుతుంది. ఒకసారి చిట్టి చెల్లాయిలా నవ్విస్తుంది. ఆమె తనకోసమే పుట్టినట్టు, తనలోని సగభాగమే ఆమె అనిపిస్తుంది.

తనకయితే ఈ ప్రపంచంలో తన భార్య వేణి ఒక్కతే స్త్రీ. మిగిలినవాళ్ళంతా, స్త్రీ పురుష బేధం లేకుండా మానవులనిపిస్తుంది. కానీ శీనుబాబు, పెదబాబు, అడవాళ్లంతా ఆ ఆనందం ఇచ్చేవాళ్లే అనుకుంటారు. మనదికాని అడది మనకి ఎలా ఆనందం ఇస్తుందో నాకర్థంకాదు.

దూరంగా హీరోహోండాపై శీనుబాబు, పెదబాబు కనబడటంతో నేను గ్లెస్ హాస్ వైపుకి పరుగుతీశాను. అమ్మాయిలిద్దరూ చెరోగదిలోకి వెళ్ళినట్టున్నారు కనబడలేదు. నేను ఫ్లాస్క్ తీసుకుని బండిపైన టీ తేవడానికి బయలుదేరాను. నేను తిరిగివచ్చేటప్పటికి శీనుబాబూ, పెదబాబు వరండాలో కూర్చున్నారు. నేను తెచ్చిన టీ తాగాక అన్నాడు శీనుబాబు.

"రామూ! నువ్వు బండి తీసుకుని పోయి సాయంత్రం ఆరుగంటలకల్లా రా!" నేను తల ఊగించి హీరోహోండా వేసుకుని ఇంటికిపోయాను. నిద్రపోతున్న వేణి ఎంతందంగా ఉందో! నన్ను చూసి తెగసంబరపడిపోయింది. ఆమె నొక్కసారి పెనవేసుకుని ఆశపడబోయాను. ఆమె ఛాన్సివ్వలేదు. "రాత్రికి నేనెక్కడకైనా పారిపోతున్నానా! మ్యాల్టీకి పదండి" అంది.

చేసేదిలేక సరేనన్నాను. వేణి చిన్నపిల్లలా గెంతుతూ తయారయ్యింది. మొగుడితో మోతారు సైకిల్మీద సినిమాకి వచ్చినందుకు మురిసిపోతూ కూర్చుంది సినిమా హాల్లో. సినిమా అయినాక వేణిని ఇంట్లో దింపి గ్లెస్ హాస్ నెకేసి బయలుదేరాను.

నేను వెళ్ళేసరికి శీనుబాబు, పెదబాబు హాల్లో పేకాడుతూ కూర్చున్నారు. శీనుబాబు "వాళ్ళిద్దర్నీ కార్లో వదిలేసిరా! అంతవరకూ ఇక్కడే ఉంటాం" అన్నాడు.

నేను తిరిగివెళ్ళేసరికి ఇద్దరూ మందు గ్లాసుల్లో పోసుకుని తాగుతున్నారు, ఎందుకో గట్టిగా పొట్టచెక్కలయ్యేలా నవ్వుతున్నారు. శీనుబాబు మరీ ఖుషీగా ఉన్నాడు. ఆ నవ్వుల మధ్య వాళ్ళమాటలు అర్థం కావడం లేదు.

"రావోయ్! అంతా ఓకే నా" అన్నాడు పెదబాబు.

"ఒకే సార్" అంటూ శీనుబాబు దగ్గర కార్పెట్ పై కూర్చున్నాను.

"ఒరేయ్ రామూ! నీకెప్పుడూ ఇలాంటిమ్మాయిలు కావాలనిపించదా రా?" నవ్వుతూ అడిగాడు శీనుబాబు.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా గర్భనిరోధం కోసం సీఫ్ సెక్స్ కోసం విస్తృతంగా కండోమ్లు వాడకం ఎక్కువయ్యింది. అయితే ఏవి సురక్షితమైన కండోములు అన్న విషయం గురించి జరిగిన పరిశోధనల్లో కాలిఫోర్నియా కుటుంబ ఆరోగ్య కౌన్సిల్ పరిశోధకులు ఏం చెబుతున్నారంటే పోలీ యురేథిన్ కండోములు కంటే లెటిక్స్ (రబ్బర్) కండోములే ఉత్తమమైనవి. 805 మంది జంటల మీద పరిశోధన చేస్తే పోలీ యురేథిన్ కండోములు 5.2శాతం ఫెయిలైతే, లెటిక్స్ కండోములు కేవలం 0.6శాతం మాత్రమే ఫెయిలయ్యాయి. వాటర్ బేస్డ్ లూబ్రికెంట్ను కండోములకు వ్రాయటం ద్వారా సెక్స్ సమయంలో కండోములు పగలకుండా వుంటాయని పరిశోధకులు చెబుతున్నారు.

- ఆదెళ్ళ

“అనిపించదండీ” అన్నాను స్థిరంగా.
 “ఎందుకు” సిగరెట్ తీసి వెలిగిస్తూ అన్నాడు కుతూహలంగా.
 “నాభార్య తప్ప ఇంకెవరూ అందుకు పనికిరారు అనిపిస్తుందండీ నాకు”
 “భోస్! మంచి లక్షణం. రిస్కే-లేదు” నవ్వాడు పెదబాబు. ఎన్నాళ్లనుంచో
 అడుగుదామనుకున్నమాట అడిగేశాను. శీనుబాబు మాట ఎత్తాడు కనుక
 మళ్ళీ ఇలాంటి అవకాశం రాదు. అన్నీ అడిగియ్యాలని నిర్ణయించుకున్నాను.
 “తప్పేముందిరా! మనిషి తన అవసరాలు తాను తీర్చుకుంటాడు. అందు
 లో తప్పేముంది?” అన్నాడు శీనుబాబు.
 “మరి ఆడవాళ్లు కూడా అలా చేస్తే?” అడిగాను.
 కొంచెంసేపు ఏం మాట్లాడలేదు. తర్వాత అన్నాడు నవ్వేస్తూ.
 “చెయ్యొచ్చు. తప్పులేదు, కాని భగవంతుడు వాళ్లకలాంటి యావ పెట్ట
 లేదు”
 “ఒకవేళ భార్య అలాచేస్తే భర్తకి బాధ కలగదా!” అడిగాను.
 “ఇందులో బాధపడవలసింది ఏముంది? నీభార్య ఆకలేసి మరో కంచం
 లాగిస్తే ఎంతో ఇదీ అంతే” తేలిగ్గా అన్నాడు.
 నేను ఆశ్చర్యంగా చూశాను.
 “ఆడవాళ్లైనా, మగవాళ్లైనా ఒకటే న్యాయం” అన్నాడు మళ్ళీ.
 “అంతేనంటారా!” అన్నట్టు మళ్ళీ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాను.
 అంతేగాక ఇంకేముంటుందన్నట్లు నిర్ణయంగా చూశాడు. పెదబాబు మా
 మాటలు వినడంలేదు ఏదో లోకంలో ఉన్నాడు.
 నాకు శీనుబాబు చెప్పిన విషయం కొరుకుడు పడలేదు. వాళ్లని ఇంట్లో
 వదిలి ఇంటికిపోయేసరికి రాత్రి పదయ్యింది. శీనుబాబు ఎంత తేలిగ్గా
 చెప్పాడు. నిజంగా అలాచేస్తే ఆడవాళ్లని మగవాళ్లు ఏమీ అనరా? అన్న ఆలో
 చన నన్ను వదల్లేదు.

తెల్లవారేటప్పటికి శీనుబాబు మాటలు శుద్ధ అబద్ధం అని నిర్ధారించుకు
 న్నాను. చిన్నప్పిల్లవాడు “చందమామ దగ్గరికి వెళ్తాం నాన్నా” అంటే “ఆ!
 వెళ్ళొద్దాం, దానికేం” అన్నంత సులువుగా అన్నాడు. అసలు శీనుబాబు నా
 మాటలు పూర్తిగా వినకుండానే ‘ఆ! ఇంకవచ్చే నోరుముయ్యరా!’ అనకుండా
 ఇలా అనుంటాడు.

అప్పటినుండి ఆయనన్న మాటలు నిజంకాదని శీనుబాబు చేతే ఒప్పించా
 అన్న పట్టుదల కలిగింది. కానీ నాకు అవకాశం దొరకొద్దూ! ఆయన దయతో
 బతికేవాణ్ణి. ఆయనతో వాదనలేమిటిలే అనుకున్నాను. ఆయన నాకు స్నేహి
 తుడే ఏం అనుకోడు అనిపిస్తుంది మళ్ళీ.

రోజులు గడస్తున్నాయి. శీనుబాబు, పెదబాబుల రాసలీలలు సాగుతూనే
 ఉన్నాయి యథాతథంగా. నా డ్యూటీ నేను చేసుకుంటున్నాను.

మా మేనమామకి ఒంట్లో బాగోలేదని టెలిగ్రాం వచ్చిందొకరోజు. వేణీని
 వదిలి ఎలా వెళ్ళాలా అని ఆలోచిస్తుండగా మా బావమరిది ఊరినుంచి
 వచ్చాడు. నేను వచ్చేవరకూ వాణ్ణి వుండమని చెప్పి వైజాగ్ బయలుదేరాను.
 ఈ విషయం శీనుబాబుకి కబురు చేయమన్నాను.

మావయ్య ఆరోగ్యం కాస్త కుదుటపడ్డాక నాలుగు రోజులకి తిరిగి
 వచ్చాను. రాగానే శీనుబాబు దగ్గరికి పరుగుతీశాను. ఇద్దరం కలిసి గెస్ హౌస్
 కేసి బయలుదేరాం. అక్కడున్న ఫామ్ విషయాలు చూడవలసిన పనుండ
 న్నాడు శీనుబాబు.

కారులో పోతుంటే అడిగాడు సిగరెట్ వెలిగిస్తూ “నిన్న మీ ఇంటికి
 వెళ్ళాను. మీ ఇంట్లో ఉన్నతను ఎవర్రా?”

నా తలలో వెంటనే ఒక అయిడియా వచ్చి వెంటనే అమలుచేశాను.

“నాభార్యకు మేనమామ కొడుకండీ” అన్నాను.

“నువ్వు ఊర్లో లేనప్పుడున్నాడే?”

ఉచితం ఉచితం

ముత్యాల గుర్రాలు పొరుగువాడెవరు ?

నిన్నువలె నీ పొరుగు వాడిని ప్రేమిస్తే దైవాజ్ఞలన్నీ నెరవేర్చినట్టేనట. ఎటొట్టి చిక్కంతా “పొరుగువాడు” అనేమాటకు నిర్వచనం. ఎవరు పొరుగువాడు? ఇరుగు పొరుగా? నా బంధువా? మిత్రుడా? నా కులస్తుడా! నా మతస్తుడా? మా వూరివాడా? మా పొట్టివాడా? మా తెలుగు వాడా? మా భారతీయుడా?

పొరుగువాడంటే ఎవడని ప్రశ్నించిన ఒక పండితునికి యేసుక్రీస్తు చెప్పిన జవాబు చదవండి. పొమరులకు కూడా ఆర్థమవాలని ఏది చెప్పినా చిన్నకథలుగా చెప్పేవాడాయన. ఒక ఊరినుండి మరొక ఊరికి వెళ్తున్న యాత్రికుణ్ణి దొంగలు దారుణంగా కొట్టి, ఉన్నదంతా నిలువుదోపిడి చేసి వాడిని దారి ప్రక్కన పడేసి వెళ్లారు. అతడు కొనప్రాణంతో మూలుగుతున్నాడు. తెల్లవారింది. ఒక పెద్ద గురువు అటు వెళ్తూ ఆ మూలుగు విని, తొలగి వెళ్లపోయాడు. మరొక మత గురువు కూడా అలాగే వెళ్లపోయాడు. ఎవరి పనులు వాళ్లవి. మత గురువులు కదా, దేవుడి పనులతో సతమతమవుతూ వుంటారు. దెబ్బతిన్న యాత్రికుడికి సాయం చేయాలంటే దేవుడి పనులు ఆగిపోవూ

ఆ త్రోవను వెళ్లిన మూడవ వ్యక్తి ఒక సామాన్యుడు. తన వాహనం దిగి దెబ్బలు తిన్నవాడి గాయాలకు తన దగ్గరున్న నూనెరాసి, కట్టు కట్టి తనతో ఎక్కించుకుని దగ్గర ఊళ్ళోని ఒక సత్రానికి తీసుకు వెళ్లాడు. సత్రం యజమానికి కాస్త డబ్బులిచ్చి అతడిని చూసుకోమని, డబ్బుగాని తక్కువైతే తిరిగి వచ్చేటప్పుడు ఇస్తానని చెప్పి వెళ్లాడు. ఈ కథ చెప్పిన యేసుక్రీస్తు ఆ పండితుడిని “ఈ ముగ్గురిలో యాత్రికుడి పొరుగువాడెవడో నువ్వే చెప్పు” అన్నాడట. జవాబు మనకు తెల్లిందే.

నిన్ను నీవెలా ప్రేమించుకుంటావో నీ పొరుగు వాడిని కూడా అలా ప్రేమించు నేస్తం. అప్పుడు ప్రపంచం శాంతి బాటలో పయనిస్తుంది. యుద్ధాలు రక్తపాతాలు ఉండవు. అసూయ ద్వేషాలు రావు. కృత్రిమత్వం కుటిలత్వం పోతాయి. ఇలాంటి ప్రేమతత్వాన్ని ప్రబోధించిన యేసు సంపూర్ణ జీవిత చరిత్ర, ఆయన బోధలపై ఆయన శిష్యులు, సమకాలీనులు, విమర్శకులు చేసిన వ్యాఖ్యానాలు ఉన్న 306 పేజీల పుస్తకం పేరు “ప్రేమ, సంతోషం, సమాధానం”. మాకు వ్రాస్తే ఉచితంగా పంపిస్తాం.

ఇదీ అడ్రస్

సలేక్షణ పోస్టుబాక్సు నం. 608, విశాఖపట్నం - 530 013, ఆంధ్రప్రదేశ్

ఉచితం ఉచితం

“నేను ఊరికి బయలుదేరుతుంటే వచ్చాడండీ, వాళ్ళిద్దరికీ ఒకరంటే ఒక రికి మహాప్రేమండీ. పెళ్ళి కూడా ఖాయం అనుకున్నారంటండీ చిన్నప్పటి నుంచి. కానీ, కట్నం దగ్గర ఏదో మాట వచ్చి పౌరుషపడి నాకిచ్చాడటండీ వాళ్ళ నాన్న”

“మరి అలాంటివాణ్ణి గుమ్మంలోకి ఎందుకు రానిచ్చావ్”

“ఎంతకాదన్నా చుట్టం కదండీ”

“నీ మొహం! ఏదో బావమరిదీ, మావా అంటే మనవాళ్ళు. ఇలాంటి చుట్టాల్ని తగిలించుకుంటామా? అదీ వాళ్ళిద్దరినే వదిలి నువ్వు ఊరు పోతావా! నీకసలు బుద్ధుందా?” కోపంగా అన్నాడు.

“వాళ్ళలాంటివాళ్ళు కాదులెండి” అన్నాను నెమ్మదిగా.

“ఏడిశావ్! నీకోసం నేను రెండుసార్లు మీ ఇంటికి వెళ్ళాను. రెండుసార్లు వాళ్ళు మంచం మీదే కూర్చున్నారు. అతను నీభార్యను తాకుతూ నిలబడ్డాడు కూడాను నీగురించి అడుగుతుంటే”

నేను ఒక నిమిషం డైలాగ్ చెప్పడానికి ఆలోచించుకుంటూ ఉన్నాను.

“ఎక్కడో పిచ్చిమాలోకానివిలా ఉన్నావేరా” అన్నాడు జాలిగా.

“పోనివ్వండి. వాళ్ళకంత మనసుంటే తీర్చుకోనివ్వండి. తప్పేముందండీ. మనకాకలేస్తే మరో కంచంలో అన్నం తిన్నట్టే కదండీ” రోడ్డు వైపు చూస్తూ అన్నాను ఆయనవైపు చూడకుండా.

“కారాపరా వెధవా!” అరిచినట్టన్నాడు. భయపడి కారాపాను.

“తెలివిలో ఉండే మాట్లాడుతున్నావా?” ఆవేశంగా అన్నాడు. నేను మాట్లాడకుండా కారు స్టార్ట్ చేశాను.

“ఈరాత్రి నువ్వు నీభార్యతో ఆనందంగా ఉంటావా?” అన్నాడు మళ్ళీ.

“ఎప్పట్లానే” అన్నాను బుద్ధిగా.

“నువ్వసలు మగవాడివేన(లా)” అన్నాడు చేతిలో సిగరెట్ విసిరేస్తూ.

“ఇప్పుడిప్పుడే పిల్లలొద్దనుకున్నాం. లేకపోతే ఈపాటికి...” జోగ్గా

అన్నాను.

నాజోక్ వినే మూడోలో లేడు శీనుబాబు. సీరియస్ గా వున్నాడు.

ఫామ్ హౌస్ దగ్గర ఒక అరగంట వుండి గ్యాస్ హౌస్ కి వెళ్ళాం. కారు దిగి హాల్లో సోఫాలో కూలబడ్డాడు శీనుబాబు. నేను తెచ్చిన మందులో సోడా కలుపుతూ కూర్చున్నాను.

“పెదబాబుగారు వస్తారండీ” అడిగాను మాటకలుపుతూ.

“నిన్ను చూస్తుంటే నవ్వాలో, ఏడవలో తెలీడంలేదురా” అన్నాడు.

నాకేదో పెద్ద సమస్య వచ్చిపడిపోయినట్టు సతమతమయి ఆలోచిస్తున్న శీనుబాబుని చూస్తుంటే నాకు భలే నవ్వొస్తూంది. కానీ ఆపుకున్నాను. సోఫాకి ఆనుకుని కూర్చున్నాను తీరిగ్గా.

“నీలాంటివాడెవ్వడినీ చూడలేదు నేను. కొన్ని రోజులయ్యాల ఆమెకి అతనిమీదే మనసయ్యి అతనితో వెళ్ళిపోతే ఏం చేస్తావ్?”

“ఎక్కడికి పోతుందండీ భర్తనొదిలి?” అన్నాను ధీమాగా.

“నిన్ను వదిలి పోకపోతే చాలా?

ఏం చేసినా ఎలా తిరిగినా ఫర్వాలేదా?”

“ఆడవాళ్ళంతా అలా అనుకునే మొగుళ్ళని భరిస్తారు కదండీ”

“అంటే నువ్వు ఆడదాని స్థితికి దిగజారావన్నమాట”

“ఆడా మగా ఒకటే కదండీ. ఒకరెక్కువా, ఒకరు తక్కువా లేదండీ”

“అయితే ఇంతకీ ఏమంటావ్? నీభార్యని నువ్వు వదలనంటావ్?”

“అమ్మగారు మిమ్మల్ని వదిలి వెళ్ళిపోమంటే వెళ్ళిపోతారా? అలాగే నేనూ!” అన్నాను నెమ్మదిగా.

లాగి లెంపకాయ కొట్టినట్టు అదిరిపడ్డాడు శీనుబాబు. మొహం ఎర్రగా కందిపోయింది. మాట్లాడకుండా ఉండిపోయాడు. నేను మెల్లగా బైటికి పోయి నిలబడ్డాను. అరగంట తర్వాత పిలుపు విని లోపలికి వెళ్ళాను.

“కూర్చో” అన్నాడు. “నిన్ను డ్రైవర్ లాకాక బ్రదర్ లా చూస్తా(నా. అందుకే నీ సమస్యని నా సమస్యగా భావిస్తున్నాను” అన్నాడు నిదానంగా.

“మీరనుకుంటున్నారూగానీ నేనదొక సమస్య అనుకోవడం లేదండీ” అన్నాను వినయంగా. లోపల్లోపల ఈయన బుర్రకి పని పెట్టానే అని నవ్వుకుంటూ.

“అయితే రామూ! మన భార్య మరొకరితో సుఖం పొందింది అనుకుంటే కలిగినంత ఏవగింపు, భర్త మరో స్త్రీతో ఉన్నాడని తెలిసినపుడు భార్యకీ కలుగుతుందంటావా?” భారీ ప్రశ్న వేశాడు.

“ఏం తేడా లేదండీ! కాకపోతే ఆడజన్మనీ, కుటుంబ గౌరవమనీ ఆడవాళ్ళు సరిపెట్టుకుంటారండీ”

“అలా అసహ్యించుకుంటూనే భర్తకి సుఖం ఇస్తూ ఉంటారా?”

“అవునండీ. లేకపోతే మనం ఏడ్చి చస్తాం కదండీ అందుకనండీ”

“మరైతే వాళ్ళకింక మనలో ఆనందం వుండదంటావా?”

“అసహ్యం వున్నచోట ఆనందం ఎలా వస్తుందండీ?”

“మరి వాళ్ళ మనల్ని వద్దని దూరంగా తొయ్యరెందుకు?”

“డబ్బులు తీసుకుని వేశ్యలు అభ్యంతరం చెప్పరు. భర్తమీద జాలితో భార్య అభ్యంతరం చెప్పదు. ఏదో ముక్కు-మూసుకుని భరిస్తారు తప్ప మొగుడిమీద ప్రేమతో మాత్రం కాదండోయ్!” అన్నాను కాస్త హేళనగా.

“సరే పద. ఇంటికి పోదాం” అన్నాడు ఇక నామాటలు భరించలేనట్టు లేస్తూ. నేను నిశ్చలంగా అన్నీ సర్ది తాళాలు వేసి కారు స్టార్ట్ చేసి బయలుదేరాను. శీనుబాబు నింటిదగ్గర దింపి ఇంటికి పోయాను.

వేణి ముచ్చటగా మల్లెపూలతోసహా తయారయ్యి నాకోసం ఎదురుచూస్తోంది. ఆమె ముద్దుమొహం చూడగానే ఆమెమీద నేనల్లిన కథ గుర్తొచ్చి సిగ్గుపడిపోయాను. ప్రేమగా ఆమె పెట్టిన భోజనం తిని ఆమె కౌగిలిలో కరిగిపోయాను. శీనుబాబు కథ మర్చిపోయాను.

మర్నాడు శీనుబాబుని కార్లో మా బట్టల షాప్ కి తీసుకువెళుతున్నాను. కార్లోంచి బైటికి చూస్తున్నవాడల్లా హఠాత్తుగా అరుస్తున్నట్టుగా అన్నాడు.

“ఒరేయ్ రామూ! నిన్న నువ్వు మీ ఆవిడ గురించి చెప్పిందంతా అబద్ధం కదరా!”

“అవును బాబూ! అతను మా బావమరిదే” చిన్నగా నవ్వుతూ అన్నాను.

“అమ్మ దొంగ వెధవా! నాకే పాతాలు చెబుతావరా!” వీపుమీద బాంబ్ పడినంత దెబ్బవేసి అన్నాడు ఆప్యాయంగా. వీపు మాడి మంట పుట్టింది

నాకు.

ఆ తర్వాత మరెప్పుడూ శీనుబాబు ఆ పనిమీద గ్యాస్ హౌస్ కి వెళ్ళలేదు. పెదబాబు మానలేదు. “ఏమయ్యిందో వెధవకి. సడెన్ గా మారిపోయాడు. ఒక్కణ్ణి పిట్టల్ని వెతుక్కోలేక చస్తున్నాను” కంపెనీ లేక పెదబాబు ప్రతిసారీ శీనుబాబును బాగా తిట్టుకుంటున్నాడు. నేను మాత్రం చిన్నగా నవ్వుకుంటుంటాను.

